

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 36.

Elleve Sæssion.

35te Møde.

Onsdagen den 15de Februar.

(Fortsat.)

Besjæln (fortsat): For det Første formeente han, at man maatte sselne imellem den Slags Udgifter, som vedrørte de indre Anliggender, og den Slags, der ikke vedrørte dem, og hertil spøiede han, at han ikke var sikker paa, at der dog ikke blandt disse sidste Udgifter var nogle, som henhørte til de indre Anliggender. Nu er det beviist, at den hele Organisation paa Grønland er af en ganske særegen Bessaffenhed; Bestyrelsen fremtræder vel under Form af en Handelsbestyrelse, men i Virkeligheden er den en Bestyrelse over Landet, en Bestyrelse ikke blot over en Handel, men i Virkeligheden ogsaa over et Land og alle dets Anliggender, og det vil dog ikke kunne benægtes, at dette Sidste er Noget, som henhører til et Lands indre Anliggender. Bestyrerne hede vel kongelige Inspectører og varetage som saadanne Handelsens Interesser, men der ligger ogsaa imder deres Ressort Alt, hvad der vedrører Indbyggerne paa Grønland; fremdeles er der, som bekjendt, ansat Præster og Missionærer paa Grønland, og Udgifterne til disse afholdes af den grønlandste Handel. Det er altsaa i Virkeligheden Forretninger, som i høieste Maade maage vedrøre Landets indre Anliggender. Jeg har her blot villet gjøre opmærksom paa, at vil man gaae ind paa Forholdene, saa maa man ganske anderledes sonde derimellem, thi det er klart, at hvorledes man end betragter

Sagen, maa man meget nysigtig undersøge alle de forskjellige Udgifter, som findes opførte paa de forskjellige Conti; men Hovedgrunden, hvorfor jeg ikke antager, at den Betragtning, som den ærede Landstingsmand fremsatte, er den nu efter Lovgivningen gjældende, ligger ikke blot, som allerede anført af den ærede Ordspører, deri, at Regnskabet er blevet sendt til Statsrevisionen, og at denne, efter at have gennemgaaet det, har henvendt sig til Indenrigsministeriet og detsfra faaet Svar paa sine Spørgsmaal, men ogsaa i Opførelsen i selve Finantsloven, saa at i det nu sidst for Rigsdagen fremlagte Finantslovsforslag for 1860—61 er, som sædvanlig, opført: den grønlandste Handel; den er kun opført med en eneste Post, men jeg formener, at de Ord, som findes i Lovforslaget, ere betegnende nok. Det hedder nemlig Pag. 17: „Den grønlandste Handel: Indtægterne af denne, hvis Overskud opføres blandt de for Monarchiet fælles Statsactiver, tilsammen 369,400 Rd., de Udgifter, der forlods deraf afholdes, inclusive de, der ikke hidrøre fra Handelsens Førelse, ialt 315,100 Rd.“, hvorefter altsaa Overskudet opføres med 54,300 Rd., hvilket Beløb er ført inden Kinnien, fordi Overskudet skal indbetales til Fællesmonarchiet. Naar der altsaa i alle de Finantslove, som ere vedtagne, efterat det Regnskab er opgjort, om hvilket der her er Spørgsmaal, og der i den Finantslov, som nu er under Forhandling i Rigsdagen, udtrykkelig staaer opført en Budgetsum, som indbefatter Udgifter, der efter Lovens egne Ord omfatte saavel dem, der ere nødvendige til Handelsens Førelse, som dem, der ikke skrive sig fra selve Handelen, saa er det derved